

tryk for den opfattelse, at erstatning for tab af erhvervssevnen kun bør ydes i den normalt erhvervsaktive alder.

Ved vurderingen af forslaget § 27, stk. 6, må man i øvrigt tage forslagets bestemmelser om en væsentlig forhøjelse af årslønsgrundlaget og af erstatningsniveauet i betragtning. Endvidere bør nævnes, at den afløsningssum de 67-årige vil få efter forslaget, er fritaget for indkomstbeskatning, således at de i realiteten vil få en ydelse, der svarer til op mod en 4-års periode med løbende beskattet ydelse.

ad 3)

Også forslagets regler om erstatning for tab af forsørger må ses som en konsekvens af det ovenfor omtalte grundprincip: erstatning for det lidte tab. Har den efterladte ægtefælle eller samlever rent faktisk på ingen måde fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet ved skadelidtes død, herunder mistet en faktisk forsørger, er der heller intet grundlag for at udbetale nogen forsørgertabserstatning. I modsætning til i 1933, hvor ulykkesforsikringsloven blev vedtaget, er manden i dag ikke længere altovervejende eneforsørgeren. At bevare det gældende erstatningskriterium – skadelidtes død – som eneste betingelse for forsørgertabserstatning, ville føre til – som det faktisk er tilfældet efter gældende lov – at et betydeligt antal personer (nu også efterladte samlever) skulle have tilkendt løbende ydelser til det fyldte 67. år, selv om de pågældende i forvejen var selvforsørgende, fuldt arbejdsdygtige og økonomisk uafhængige.

Tidsbegrænsede ydelser synes administra-

tivt set at være bedst egnet for en ordning af den pågældende karakter.

Såfremt De Samvirkende Invalideorganisationers betænkeligheder ved et tidsbegrænset erstatningssystem alene eller hovedsagelig vedrører de efterladte (enker), som økonomisk var fuldstændig afhængige af ægtefællen, og som ikke kan antages at kunne forsørge sig selv, vil nyordningen i praksis ikke medføre nogen ændret stilling for de efterladte sammenholdt med gældende lov – bortset fra bortfaldet af løbende ydelser ved det fyldte 67. år med en afløsningssum. Fra ægtefællens død til det 67. år vil sådanne efterladte kunne påregne uafbrudt ydelse, om nødvendigt gennem flere 10-års perioder. Den efterladte vil få lovens fulde beløb, 30 pct. årlig af afdødes årsindtægt, i hele perioden.

ad 4)

Som arbejdsskadeforsikringen administrativt er opbygget, er det vanskeligt at forestille sig en ordning, hvorefter De Samvirkende Invalideorganisationer direkte samarbejder med administrationen i den daglige behandling af de enkelte sager.

De Samvirkende Invalideorganisationer er imidlertid repræsenteret i Den sociale ankestyrelse gennem de medlemmer af ankestyrelsen, der er indstillet af Folkepensionistforeningernes og Invalideorganisationernes Kontaktudvalg. Da en repræsentativ del af ulykkesforsikringens afgørelse bliver indbragt for ankestyrelsen, vil De Samvirkende Invalideorganisationer være med til at påvirke praksis.

Eva Gredal

/ Steffen Juul